

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

Prabhaatee, First Mehl:

ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

What he says is approved in the Court of the Lord.

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥

He looks upon poison and nectar as one and the same. ||1||

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

What can I say? You are permeating and pervading all.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

Whatever happens, is all by Your Will. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੁਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

The Divine Light shines radiantly, and egotistical pride is dispelled.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥

The True Guru bestows the Ambrosial Naam, the Name of the Lord. ||2||

ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਣੁ ॥

In this Dark Age of Kali Yuga, one's birth is approved,

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥

if one is honored in the True Court. ||3||

ਕਹਣਾ ਸੁਣਾ ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

Speaking and listening, one goes to the Celestial Home of the Indescribable Lord.

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੫॥

Mere words of mouth, O Nanak, are burnt away. ||4||5||